

LA SELVA

joan domènech

Lloret i els americanos | La recuperació de la figura dels *americanos* —nom amb què es coneixien els emigrats que havien fet fortuna a Amèrica i retornaven— és constant en l'actualitat lloretenca. David Barba i Montserrat Sala han popularitzat el barman Constantí Ribalaigua, de «La Floridita», que Hemingway va immortalitzar, i el fan reviure de tant en tant en les visites guiades al Museu del Mar. Al cementiri modernista, les rutes turístiques també posen el visitant en contacte amb les darreres residències luxoses que els opulents lloretencs es van fer construir per dormir el son etern. I la restauració de l'església i de l'ermita de les Alegries també evoca la figura del banquer Narcís Gelats, que va pagar, ell sol, la capella del Santíssim en record de la seva esposa. Per si fos poc, a començament d'estiu Lloret ha dedicat, de manera específica, un cap de setmana als *indians* sota el títol de III Fira dels Americanos. Hi ha hagut exposicions, espectacles per a totes les edats, conferències, assemblea de la xarxa de municipis indians, tallers de balls caribenys, gegants indians, conferències, concerts de música llatina, mercat indià, demostració de còctels, visites teatralitzades i recitals d'havaneres. Una pàgina de la història de Lloret que, al seu moment,

tingué un autèntic pes i que encara té la seva influència en el nostre present.

Vidreres i el castell | L'Ajuntament de Vidreres està revaloritzant tant com pot el recinte del castell de Sant Iscle, amb la col·laboració del propietari dels terrenys. Recentment, hi ha hagut una conferència per part de l'arqueòleg Joan Llinàs, director de les excavacions que s'han anat portant a terme en el recinte fortificat, completada amb una exposició, a la sala de la Biblioteca Municipal, on es poden veure elements que parlen per si mateixos, tant de ceràmica antiga de les diverses èpoques com d'elements més importants, de metall, com ara peces d'armadura i estreps de genets, a part de monedes i altres objectes que atrauen l'atenció. El castell de Sant Iscle ja figura esmentat a final del segle XII. Estigué sota el domini dels Cabrera. Inicialment estigué format per una torre de defensa cilíndrica, protegida; més tard, per un recinte rectangular amb sengles torres a les cantonades. L'església del castell ja és esmentada el 1263 i, en aquells moments, s'hi venerava el cos de sant Iscle, que per ordre del vescomte Guerau de Cabrera fou traslladat al monestir de Sant Salvador de Breda. Inicialment era una capella petita romànica que fou ampliada en el segle XV en sentit transversal i encara més reformada entre els segles XVI i XIX. A partir del segle XVI el castell fou abandonat, i subsistí la capella com a centre de devoció popular fins a temps recents.

LA Cerdanya

sandra adam

La feina de buscar feina | Segons les dades publicades l'abril d'aquest any per l'Observatori del Treball de la Generalitat de Catalunya, a Cerdanya hi ha mil persones aturades que busquen feina. Però no només aquests mil busquen un lloc de treball sinó que tants altres busquen canviar una feina precària per una feina estable. És clar que als nostres dies és difícil trobar feina. Després de cinc anys de crisi ja ho sabem. Però, de feina, n'hi ha. Segueix havent-hi jubilacions, desplaçaments o baixes.

M'explico: si no tenim feina i vivim a Cerdanya, el primer que cal fer és apuntar-se al SOC, a Ripoll, on t'asseguren que si mai hi ha alguna oferta el primer que faran és trucar-te. La veritat és que estem lluny de Ripoll. Després pots cercar a les plataformes d'Internet, però rarament veiem ofertes destinades a la nostra comarca. De totes maneres, no passa res per inscriure-s'hi. També pots mirar insistentment en les revistes gratuïtes, encara que en moltes ocasions els anuncis es repeteixen i fan dubtar de la seva fiabilitat. Després d'això, el carrer. Cal picar porta a porta, mostrar la cara més amable i cercar una oportunitat.

Aquest problema de comunicació no és només dels que busquen feina sinó que també és un problema per als

>> Cartell de la III Fira dels Americanos de Lloret.

